

Štvrtá veľkonočná nedeľa (cyklus B) - nedeľa Dobrého pastiera

Rozjímania na štvrtú
veľkonočnú nedeľu (cyklus B).
Navrhované témy: Ježiš je
dobrý pastier; dávať svoj život
za ovce; my všetci sme ovce a
pastier.

21.04.2024

- EVANJELIÁ, ktoré sa hlásali v
nedele prvých veľkonočných
týždňov, rozprávali o zjaveniach

zmŕtvychvstalého Krista. Dnes však nachádzame reč, v ktorej sa Ježiš predstavuje ako dobrý pastier a vysvetľuje poslucháčom vlastnosti toho, kto stráži ovce: jeho pozornosť, ducha obety, spojenie s Otcom, úplnú slobodu prijať poslanie.... A zdá sa, že povzbudzuje tých, ktorí ho počúvajú, aby mu dôverovali a chceli byť súčasťou jeho ovčince. Dnes, v nedeľu Dobrého pastiera, nás Cirkev pozýva, aby sme vstúpili do ovčince zmŕtvychvstalého Krista, aby sme mu dovolili byť naším sprievodcom.

Liturgia dnešnej svätej Omše sa začína modlitbou adresovanou Bohu Otcovi, ktorá nás konfrontuje s potrebou: „Veď nás stále k nebeskej radosti, aby tvoje pokorné stádo došlo tam, kam nás predišiel náš vznešený Pastier“^[1]. Ježiš pozná našu situáciu a vie, že potrebujeme jeho uzdravujúcu moc. Rany nášho hriechu nie sú dôvodom na sklamanie, ale môžu nás viesť k ešte

väčšej dôvere v Pána. Pomáha nám pozeráť sa na realitu s porozumením a viac upierať zrak na Boha. Ježiš nás predišiel na ceste k večnému životu: otvára nám cestu a ukazuje nám cestu k šťastiu.

Svetlo Veľkej noci osvetľuje postavu Dobrého pastiera. Môžeme povedať, že Ježiš „je môj pastier, nebudem mať núdzu. On mi dáva odpočívať na zelených pastvinách, vedie ma popri tichých vodách“ (Ž 23, 1-2), pretože zvíťazil nad smrťou a vrátil sa do života. „Po víťazstve nad peklom,“ hovorí liturgický hymnus, „sa Obnoviteľ ľudského rodu vracia do Neba, Zmŕtvychvstalý, nesúc na pleciach svoje ovce“^[2]. V tejto ovci môžeme nájsť obraz ľudstva, obraz každého z nás.

„JA SOM DOBRÝ PASTIER. Dobrý pastier položí svoj život za ovce“ (Jn 10, 11). Týmito krátkymi slovami nám Ježiš hovorí, ako sa dá identifikovať dobrý pastier: je to ten, kto sa odovzdáva do starostlivosti o duše, ktoré sú mu zverené. Táto úloha je pre neho najdôležitejšia. Medzi dobrým pastierom a ovcami, o ktoré sa stará, je úzky vzťah: pozná ich jednu po druhej, trávi s nimi čas, spoznáva ich bečanie, spôsob, akým chodia.... Dobrý pastier svoje ovce nikdy neopúšťa, pretože sú súčasťou jeho života, kým „nájomník“, ktorý ich nechce za svoje, sa o ne osobne nestará.

Ježiš zdôrazňuje, že dáva svoj život za ovce ako akt slobody, a teda lásky: „Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca“ (Jn 10, 17-18).

Akú nádej nám dáva vedomie, že nás miluje takýto pastier! Ak nám umučenie nášho Pána ukazuje rozsah jeho lásky k nám, jeho zmŕtvychvstanie nám hovorí, že sa oplatí nechať sa touto láskou premôcť, pretože tam nájdeme silu začať kráčať, už tu, podľa nového života. „Bože môj,“ modlí sa svätý Josemaría, „aké ľahké je byť vytrvalý, keď vieme, že ty si Dobrý pastier a my — ty a ja — ovce z tvojho stáda! — Lebo máme istotu, že Dobrý pastier položí svoj život za každú jednu zo svojich oviec“^[3].

Ako ovce Kristovho stáda budeme vedieť ísť na tie miesta, kde nám dáva život: na tie chvíle každodennej modlitby, na tie praktiky zbožnosti, ktoré určujú rytmus našich dní... Ale predovšetkým k sviatostiam, pretože práve prostredníctvom nich sa obnovujeme v božskom živote. Potom môžeme povedať spolu so žalmistom: „Prestieraš mi stôl pred

očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi napĺňaš až po okraj. Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní“ (Ž 23, 5-6).

NEDEĽA DOBRÉHO PASTIERA je vhodným dňom na modlitbu, aby starostlivosť Dobrého pastiera bola v Cirkvi vždy prítomná. Ponúkať takúto starostlivosť je veľmi osobitným poslaním vysvätených služobníkov. V istom zmysle sú však všetci pokrstení, stotožnení s Kristom, povolaní byť pastiermi iných: pomáhať príkladom, modlitbou a radou. Preto svätý Josemaría povedal, že všetci sme ovce a pastier.

Aby sme boli dobrými pastiermi, musíme napodobňovať Ježiša, keď slúži, uzdravuje, sprevádza, počúva.... Skrátka, keď dobrovoľne dáva svoj život za druhých.

„Sprostredkovateľ robí svoju prácu a dostáva za ňu zaplatené (...). Na druhej strane prostredník zabúda na seba, aby spojil strany, dáva svoj život, seba samého, cena je taká: vlastný život, platí vlastným životom, svojou únavou, svojou prácou, mnohými vecami“^[4]. Druhí nie sú prostriedkom na dosiahnutie niečoho, dokonca ani cieľov, ktoré sa nám môžu zdať vznešené. Taký by bol postoj nájomníka z podobenstva: nezáleží mu na ovciach, ale len na zisku, ktorý z nich môže mať.

Dobrý pastier sa na každého človeka pozerá s Božou bezodplatnosťou; vidí ho v jeho základnom stave: je to Boží syn alebo dcéra povolaní k sláve a k účasti na jeho láske. Preto každému s radosťou slúži, čo v druhých

vzbudzuje úprimnú dôveru: chcú sa priblížiť k pastierovi, lebo vedia, že sa usiluje o ich šťastie. Napokon odmenou za túto oddanosť je aj radosť, ktorá sa nikdy nekončí: „A keď sa zjaví Najvyšší pastier, dostanete nevädnucci veniec slávy“ (1 P 5, 4).

[1] *Rímsky Misál*, modlitba dňa, IV. Veľkonočná nedeľa.

[2] Hymnus *Salve dies*.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 319.

[4] František, *Homília*, 9-XII-2016.

velkonocna-nedela-cyklus-b/
(07.08.2025)